

обсяг оцифрованих матеріалів, але й підвищує обізнаність громадян про важливість збереження культурних цінностей.

Прикладом є проєкт «Загальнонаціональне сканування» у Фінляндії, де громадяни допомагають оцифровувати історичні документи та фотографії. Це не лише знижує витрати на цифровізацію, але й залучає суспільство до активної участі у збереженні спадщини.

Інший приклад – платформа Zooniverse, яка дозволяє волонтерам з усього світу брати участь у наукових та культурних проєктах, таких як транскрибування стародавніх текстів або класифікація зображень.

Таким чином, основні теоретичні підходи до збереження цифрової культурної спадщини включають технологічні стратегії архівування, стандартизацію даних та активне залучення громадськості. Кожен з цих підходів має свої унікальні переваги та виклики, але їхнє поєднання забезпечує комплексний і ефективний процес збереження цифрової спадщини.

Список використаних джерел :

1. Горбул Т. О. Еволюція поняття «культурна спадщина»: теоретико-методологічний аспект. *Культурологічна думка*. 2023. №23. С. 178–187.
2. Кулиняк М. Цифрова культурна спадщина як феномен цифрової культури. *Культурологічний альманах*. 2022. Вип. 3. С. 218–227.
3. Приходько Л. Збереження цифрової культурної спадщини – імператив XXI століття (за документами ЮНЕСКО і Європейського Союзу). *Архіви України*. 2019. № 2. С. 67–92.

Костяник Сергій

*здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка
(науковий керівник – Р. Винничук)
(м. Полтава)*

ФОРМИ ПОЛІТИЧНОЇ УЧАСТІ МОЛОДІ В УКРАЇНІ

«Політична участь» – це залучення членів певної соціально-політичної спільноти до процесу політико-владних відносин, вплив громадськості на перебіг соціально-політичних процесів у суспільстві та на формування владних політичних структур

Політична участь реалізується через відповідну політичну поведінку, діяльність, тому визначальними є психологічні особливості взаємозв'язку особи і політики. Особа є об'єктом і суб'єктом політики водночас. З одного боку, навіть усупереч бажанню, тією чи іншою мірою людина перебуває під впливом політики, політичних процесів, а з іншого – як носій певних політичних якостей

людина залучається до конкретного політичного процесу як представник держави, нації, народу, соціальної групи.

Формування політичної активності молоді пов'язується з її ставленням до життєвих цінностей, пошуку ідеалів. Головними пріоритетами студентів є: здоров'я (1-ша позиція), впевненість у собі (2-га позиція), цікава робота та матеріальна забезпеченість (3-тя позиція), хороша сім'я (4-та позиція), вища освіта (5-та позиція). А вже потім ідуть ті, які є похідними від вищенаведених – свобода совісті й думок, відродження й розвиток національної культури (7-ма позиція), прагнення до професійного росту (8-ма позиція), громадське визнання (9-та позиція) [4]. Індивідуалізація стилю життя сприяє розвитку таких якостей як егоїзм, апатія серед студентів, але одночасно стимулює молодь виявляти ініціативу, боротися за виживання в нових умовах.

Серед форм політичної участі розповсюдженими у студентів виявляються: обговорення політичної ситуації з друзями, участь у передвиборчій кампанії, в демонстраціях, мітингах. Слід зауважити, що останні дві форми політичної участі хоча і є досить розповсюдженими серед студентської молоді, але мають невисокий рейтинг. Отже, сучасне студентство віддає перевагу пасивним формам політичної участі та схильне до законних, дозволених урядом форм протесту [2].

В цілому протести є випробуванням демократії. Вони покликані радше надавати громадянам реальну можливість виразити свої інтереси та переконання, а не служити засобом примусу чи залякування. Тому треба усвідомлювати різницю між мирним протестом, метою якого є отримання підтримки широкого загалу, та руйнівним, деструктивним протестом, який призводить до розколу суспільства та втрати підтримки [4].

В умовах сьогодення в Україні, за відсутності чітких молодіжних програм і незавершеністю процесу формування політичних партій, електорат у своєму політичному виборі змушений орієнтуватися на окремі особистості, які так чи інакше задіяні в політичному процесі відіграють у ньому провідну роль [4].

У демократичному суспільстві не можна вимагати від громадян (зокрема молоді), щоб вони брали участь у політичному житті. Проте без активної участі демократія починає слабнути. Саме рівень політичної участі, її масштаби є показниками ступеня демократичного розвитку суспільства, рівня загальної та політичної культури його громадян, найрізноманітніших суб'єктів політики [3].

Слід відзначити, що формується також культура громадянськості, найважливішими складовими якої є інтерес до суспільних справ і політики, політична обізнаність і компетентність.

Список використаних джерел :

1. Дзюбка С. Політологія. Київ.: Вища школа, 2019. 403 с.

2. Матеріали круглого столу «Україна у ХХІ сторіччі – погляд молодого покоління». Київ.: 2023. 225 с.

3. Молодь України: Стан, проблеми, шляхи розв'язання. Київ: УНДШМ, 2017. Вип. 16. 103 с.

4. Павлишин М. І. Майбутнє України – в руках молоді. Україна в ХХІ столітті: концепції та моделі економічного розвитку. *Матеріали доповідей V Міжнародного конгресу українських економістів*, Ч.ІІ. Львів: ІРД НАН України, 2015. С.116–120.

Кравченко Марія

*здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти
Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка
(науковий керівник – П. Кравченко)
(м. Полтава)*

ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ ТА ЄВРОПЕЙСЬКІ ЦІННОСТІ В ОСВІТІ

Сучасний світ характеризується інтенсивним взаємозв'язком між різними країнами, що проявляється у поглибленні політичних, економічних і культурних зв'язків. Цей процес, відомий як глобалізація, сприяє формуванню єдиного світового суспільства. Швидкість і масштабність процесів глобалізації вражають. Її наслідки для різних сфер життя, зокрема для вищої освіти, є неоднозначними і потребують детального аналізу.

Актуальність питання європейських цінностей в освіті в умовах глобалізації полягає в кількох аспектах. По-перше, прагнення України інтегруватися в європейський простір. Для цього необхідно створити в країні умови для повноцінного життя кожної людини, забезпечити високий рівень освіти та виховати громадян, які будуть поділяти європейські цінності. Це вимагає переосмислення ролі освіти у формування особистості, готової жити в динамічному та глобалізованому світі. Успіх в утвердженні цих цінностей залежить від педагога, як носія сучасних змін та трансформацій. По-друге, міжнародна конкурентоспроможність, що вимагає від національної освітньої системи забезпечувати високу якість освітніх послуг, готувати кваліфікованих фахівців, які відповідають вимогам глобального ринку праці, та сприяти інноваційному розвитку країни. По-третє, зростаюча взаємозалежність. Так як глобалізація створює тісніший зв'язок між країнами та культурами, в такому контексті, європейські цінності, такі як демократія, толерантність, права людини, стають важливим орієнтиром для побудови більш справедливого і сталого світу.

Мета статті проаналізувати основні глобальні виклики, що впливають на освіту, та визначити роль європейських цінностей у подоланні цих викликів.